

Adreça: Pl. Rambla, 2 - Pl. Portal de la Pau, 3

Projecte que li afecta:

Modificació del Pla d'Usos de Ciutat Vella

Nivell de protecció:

B: Béns Culturals d'Interès Local

– Manteniment de la volumetria, de la tipologia i dels elements comuns d'interès.

– Manteniment, neteja i, si s'escau, recuperació de tots els elements originals de les façanes (superfícies de pedra, revestiments, baranes, elements ornamentals i fusteria de totes les obertures).

– El cromatisme que calgui adoptar per a les superfícies i els elements de les façanes s'haurà de remetre al Pla del Color de Barcelona i/o a l'estudi cromàtic pertinent.

– No es col·locarà cap element de regulació lumínica de les obertures de les plantes pis per l'exterior de la fusteria,

– Manteniment dels elements ornamentals interiors originals.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.

Projecte original: - Reforma: Josep Oriol Mestres Esplugas, arquitecte

Època: Final segle XVII; reforma: 1858

Estil: Neoclàssic

Ús Original: Industrial

Descripció:

Edifici que es construí a les darreres dècades del segle XVII, davant de l'Hort dels Franciscans i darrera de la muralla, destinat originàriament a la fundició de canons i, després del 1714, arran de la prohibició de fabricar artilleria a Barcelona imposada per Felip V després de la Guerra de Successió, esdevingué fàbrica de campanes durant un temps. El 1844, el Banc de Barcelona, el va ocupar en constituir-se i va sotmetre l'edifici a reformes profundes, dutes a terme per l'arquitecte Josep Oriol Mestres Esplugas:

- La primitiva planta (una tercera part més gran) es retallà pel nord, al costat de la façana.
- S'afegí un pis més.
- Es redissenyà els exteriors segons criteris classicistes: dobles pilastres jòniques, balcons acabats amb frontons, coronament amb balustrada.
- Es col·locà sobre la porta principal un grup escultòric de marbre amb figuracions del comerç i la indústria, obra primerenca dels germans Vallmitjana, del 1853-59.

Després de la Guerra Civil, tornà a ésser dependència militar, moment en què es col·locaren l'escut que sostenen les al·legories i un escut en el coronament que el 1991 se substituï per un rellotge similar al que havia existit abans en aquest punt.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.